

187

[pr. ind. 3 surt]

sortint adj. Que surt enfora,
que sobresurt. | m. Part sortint
d'una cosa

sortir | v. intr. Passar alguna cosa
na o cosa de dins a fora; anar-
se'n a fora del lloc, clos o circum-
scrit o que es considerava tal, on s'es-
tava o aturava, on era ficada, obli-
gada a no moure-se'n; aparèixer,
manifestar-se, allò que estava ocult,
aparèixer a la superfície, a la llum,
brollar. Hem sortit del teatre a les
vuit. Lucara és pres, i trigarà molt
a sortir de la presó. Sortir de missa,
de sermó. Sortir (de casa) a donar
un panig. Ja està ho: demà ja
sortirà (de casa, al carrer). Un